

31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῶν Καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Ἀπολυτίκιον.

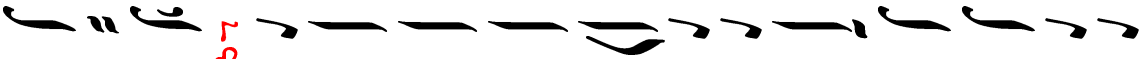
Ἦχος πλ. Γα ρ

Η ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η

σκε ε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χραν τσ οσ σω

 ω μα τος ^{Δ 9} κ ρ α τ αι αν τη πο λει σ ε πε ρι βο λην ε δω ω

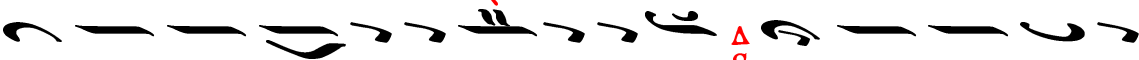
 ρ η η σω ^{Γ 2} τ ω α σ πο ρ ω το κ ω σ ε α φ θα ρ τα δι α

 μ ει ει να ν τα ^{Δ 9} ε πι σοι γ α ρ και φυ σις και νο το μ ει τ αι

 και αι χ ρ ο ο ν ος ^{Γ 2} δι ο δυ σω π ε μ εν σε ει ρ η ν η ν

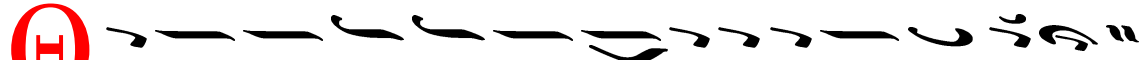

 τη πο λι τ ει α σ δω ω ρ η σ αι ^{Δ 9} και τ αις ψ υ χ αις η

 μ ω ν το με γ α α ε λε ε ος ^{Γ 2}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

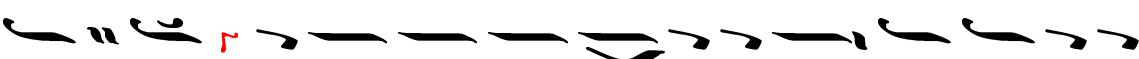
Η ε ο το κε α ει πα ρ θε νε τ ω ν αν θ ρ ω π ω ν η η

 σ κε ε π η ^{Γ 2} ε σ θ η τα και ζ ω ν η ν τ ε α χ ρ αν τ ε σ ε σω

 ω μα τος ^{Δ 9} κ ρ α τ αι αν τη πο λει σ ε πε ρι βο λην ε δω ω

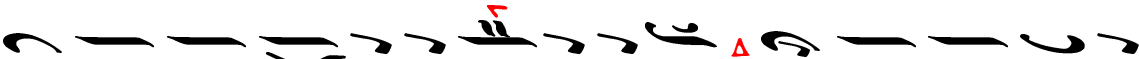
 ρ η η σω ^{Γ 2} τ ω α σ πο ρ ω το κ ω σ ε α φ θα ρ τα δι α

 μ ει ει να ν τα ^{Δ 9} ε πι σοι γ α ρ και φυ σις και νο το μ ει τ αι

 και αι χ ρ ο ο ν ος ^{Γ 2} δι ο δυ σω π ε μ εν σε ει ρ η ν η ν

 τη πο λι τ ει α σ δω ω ρ η σ αι ^{Δ 9} και τ αις ψ υ χ αις η

 μ ω ν το με γ α ε λε ο ο ο ος ^{Γ 2}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἧν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί, Παναγία Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, ...

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου, τῇ καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενωῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου, τῇ καταθέσει, ...

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Γεωργίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς
πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν
δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ τὴν ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναός, ὡς
οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρός, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν
οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, θείαν
ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σου, τὸ κράτος
ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ,
Θεογεννήτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ
πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐκ τῆς
τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας
ἅπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἰσχύμ με τήν σήν ζῶσον, ἀγνή παρθένε. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύμ με θείαν εὐσεβῶς περιζῶσον, ὕμνολογοῦντά σου, τήν ἱερὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσας, τῇ πόλει σου περιζῶσμα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρῶραγές περιτείχισμα, ἄχραντε Παρθένε τῇ ποιίμνη σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τήν θείαν σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Δόξα.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱερᾶς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περιζῶσμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τήν σήν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τήν σήν σκέπη, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τήν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ζώνην καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄενοι ὄχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἀγνή, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυῦμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἀγνῆς, Ζώνη ἀναβρῦει ἐν χάριτι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή ῥέουσα, τήν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί.

Δεύτερος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νευρογεῖται καρδία, πίστει θερμῇ ψάουσα, Ζώνη ἱερᾶ τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μένει ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώνη σου, ἥτις σου τὸ ἄχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιάζουσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Δόξα.

Ἐχρημάτισας οἶκος, περικαλλῆς Ἄχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψάουσα σῶματι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἄγνη· Ἄπαντας περισώζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίου, τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιβαλοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς

ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὕμνων σου τὰ θαύματα, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ ἀγία σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλης ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης εἰς τὴν βασιλίδα Ζωήν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ βασιλέως.

Στίχ. Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθένε,

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῶ Ζώνην πρώτη Πανάγνου τριακοστῆ.

Ὁ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγαγών, φυλαττομένην ἐκεῖσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικὸς τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ, ἣν καὶ ἐκάλεσεν ἀγίαν σορόν. Χρόνων δὲ διεληθόντων τριακοσίων δέκα, Λέων ὁ βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἀγίαν ταύτην σορόν, διὰ τὴν τούτου σύζυγον Ζωήν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἣτις καὶ ἠξιώθη θείας ὀπτασίας· Ὡς εἰ ἐπιτεθῆ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ' αὐτῆ, τεύξεται τῆς ἰάσεως. Εὐρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεοῦφαντος ἀποστίλβουσα, σφραγίδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκελλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἐκ τοῦ λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἀγία Ζώνη· καὶ πῶς ἐτέθη χερσὶ τοῦ βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· ἦν καὶ ἀσπασάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τηρικαῦτα Πατριάρχου ἄνωθεν τῆς βασιλίσης ὑφαπλωθεῖσα, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες καὶ τῇ πανάγῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἀγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ σορῶ, ἐν ἧ ἡ προὔπηρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ. (840)

Στίχ. Νεωρίου ὁ οἶκος, Ἀγνή, σοῦ πέλει,

Ἄλλος Σιλῶαμ τὰς ἰάσεις ἐκχέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἡρακλείου, Φαύστου καὶ Μηνᾶ, οἵτινες, ὄπισθεν ἵππων προσδεθέντες καὶ κατὰ γῆς συρόμενοι, τὴν πνοὴν αὐτῶν ἐνθέως

παρέδωκαν πρὸς Κύριον.

Στίχ. Ἴπποδρομοῦντας τέσσαρας Θεὸς βλέπει,
Σατὰν δὲ πίπτει καὶ κροτεῖ δῆμος Νόων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλεόρτου.

Στίχ. Φιλῶν ἑορτήν, Φιλέορτε, σοῦ τέλους,
Καὶ σὴν τελευτὴν τὴν ἀπὸ ξίφους γράφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διαδόχου.

Στίχ. Δέχου με, Διάδοχε, τὸν μικρόν, μέγα,
Ἵμνοῦντα μικροῖς τὴν τελευτὴν σου λόγοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι ἑπτὰ παρθένοι αἱ Γαζαῖαι, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τιμῶσιν ἑπτὰ Παρθένοι τετμημένοι,
Τὸν ἑπτὰ τεκτῆναντα κόσμον ἡμέραις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες οἱ ἐκ Πέργης, ἐν πυρὶ ὑποστρωθέντι τρέχοντες τελειοῦνται.

Στίχ. Στέφη λαβόντων τεσσάρων, ὧν πῦρ δρόμος,
Ἦττης δέχονται δαίμονες τὰ πεισιᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα ἕξ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες οἱ ἐκ Νικομηδείας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χρόνον φέρει δίσεκτον ὁ τμηθεὶς ὄχλος,
Ὅν τῇ χρόνου δίδωμι συγγραφῇ πέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἁϊνταν, ἱεραποστόλου τῆς Νορθουμβρίας καὶ κτίτορος τῆς Μονῆς Λινδισφάρνου ἐν Ἀγγλίᾳ. (†651)

Στίχ. Ἁϊνταν πνευματέμφορος Χριστοῦ θύτης,
Ζήλω πολλοὺς ἤρμωσεν τῇ Αὐτοῦ πίστει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν χιλιάδων Μαρτύρων τῆς Τιφλίδος, τῶν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀθλησάντων. (†1225)

Στίχ. Θεία ἀληθῶς ἑκατόμβη Μαρτύρων,
Ἦ τῆς Τιφλίδος πληθὺς γνωστὴ Κυρίῳ.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρός σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}\overset{\alpha}{\rho}$ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ $\overset{\Gamma\alpha}{\rho}$ $\overset{u}{\rho}$ $\overset{\gamma}{\rho}$

ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ασ ραβ

δω^κ την Ερυθραν διετεμε^{Νη} τω Ισραηλ πεζευ
 σαν^ν τι^δ την δε επιστρεπτικως^{Γα} Φαρω τοις
 αρμασικροτησας ηνωσεν^{Νη} επευρως διαγρα
 ψας^Δ τω αητητη τον οπλονδιο Χριστω ασω
 μεν^δ τω Θεω ημων οτι δεδοξασται^δ

ὠδὴ γ' Ἦχος πλ' Νη

Ραβδος εις τυυπον τριμστηριου παρα
 λαμβανεται^{Νη} τω βλαστω γαρ προκρινει ει τον
 ιερεεα^ν τη στειρευουση δε πρωην εκ
 κλησιανυν εσηνθη η σε^Δ ξυλον Σταυρου εις κρο
 τος και στερεωω^ν μα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλ' Γα ρ

Εισακη η κοα Κυριε^δ της οικονομι
 ασ στομστηριον^{Νη} κατενοησατα εργα
 σα^{Γα} και εδοξα σα σθηθη ο τη τα^δ

ὠδὴ ε΄

Ἦχος πλ' Νη

Ω^{Νη} τρισμα κα ρι ι ςον ξυ υ υ λον εν ω ε
 τα α α θη Χρι ςος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος
 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σα ρ
 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
 η μων

ὠδὴ ς΄

Ν^{Νη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ υ υ τσ Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι
 σα αν τος

ὠδὴ ζ'

Ε^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε
β8ς λα 8ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γ8ς ο μωστρεις Παι δας 8κ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χ8ν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι 8ρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψ8 τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τ8ς αι ω ω ω να α α

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδιάφθορον Θεὸν Λοογον τεκυσαν τὴν ὄντως Θεοτοκόν σε ἐμεγαλυνομένον

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδιάφθορον Θεὸν Λοογον τεκυσαν τὴν ὄντως Θεοτοκόν σε ἐμεγαλυνομένον

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδιάφθορον Θεὸν Λοογον τεκυσαν τὴν ὄντως Θεοτοκόν σε ἐμεγαλυνομένον

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν
ὠδὴ θ'

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τωσ βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ εν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναίκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Οπαντα υπερ ενοι αντα σα ποι η
η σας Αα χραντε την σην Εσθη τα ανκαι Ζω ω ω
νην ε τι μη σεν α αφθαρσι ι α τη πο λει
σδ κραται αι ω μα δς ταυτην τη ην ασφα α λει
αν ης και νυν τη ην κα τα α θε σιν πε ρι χα
ρωσ ε εκ τε λθ ον τες πα νη γυ ρι ζο ο μεν
πο ο θω

Ἔτερον, ὄμοιον.

Κυρια πα ντων πε ε λθ σα των ποι η
μα α των Δε ε σποι να και πλη ρης ο ντω ως σο φι
ι ι ας της υ περ φω τς ο ως Μη η τηρ Θε
ο τς πα ντο κρα α το ρος φω τος και θει ει ας
γνω σε ως και χα ρι τος με πλη η ρω σον τη
συμ πλη ρω σει ει των υ υ μνων σς της α γνης Θε ε ο
το ο κς

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ἁ Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι προε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον· χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, ...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταιὸν περιτείχισμα, ἀρβραγὲς τε στήριγμα καὶ διάσωσμα τῷ σῶ λαῷ, καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολήν, τὴν ὑπέριμον Ζώνην σου, περισώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούση προθυμία, ταύτην τιμῶντας θεόνυμφε.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ ναὸς σου πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἁγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βοώντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξολογία Πατρικαίου και
Αγιωπνευματι

Και νυν υνκαι αει και εις τους αιωνας
των αιωνων ααμην

Ως στεφανον υπεραμπρον παναχραντε
εθεεεεοτοοκετην Ζωην σου την αα
γιωανη Εκκλησια του Θεου ου ου ου
περιεεεθεεεετο και φαιδρυνεται

και αιρου σα ση η η με ρον και μυ στι κως χο ο
 ρε ε ευ ει ει Δε σποι να α α α εκ βο ω ω ω
 σα α α σοι και αι ρε δι α α δη μα τι ι ι
 μι ον και στε φα νε της θει ας δο ξης α αυ του
 και αι ρε η μο νη δο ξα του ου πλη ρω ω ω ω
 μα α α α τος και αι ω νι ο ος ε ευ
 φρο συ υ υ υ νη και ρε των εις σε προ ο ο στρε χο
 ο ον των λι μην και αι αι προ ο ο στα σι ι
 α και σω ω τη ρι ι ι α α η η η
 μων

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Ϟ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
γα α λην σε δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τη Θε ου ο Υι
ος τη Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τη κο
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τη κο ο σμη

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σε εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τδ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τδ φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σδ εις τδ αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σδ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα α σδ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τδ

ποι ειν το θε λη μα α σδ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μᾶ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σα ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σα τοις γι νω σκᾶ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

ᾠχος πλῆ Γα ρ

Η ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
σκε ε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χραν τσ σσ σω
ω μα τος κρα ται αν τη πο λει σσ πε ρι βο λην ε δω ω
ρη η σω τω α σπο ρω το κω σσ α φθα ρ τα δι α
μει ει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο ο νος δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην
τη πο λι τει α σσ δω ω ρη σαι και ταις ψυ χαις η
μων το με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλῆ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἄδ' Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιβ' Γ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 146 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (146' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
ο ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν ς Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νο σ τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Στίχ. α'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν
 κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

Η ε ο το κε α ει πα ρ θε νε τω ν αν θρω πω ν η η
 σκε ε πη ε σθη τα και ζω νη ν τ ε α χ ρ αν τ ε σ ε σω
 ω μα τος κ ρ α ται αν τη πο λει σ ε πε ρι βο λην ε δω ω
 ρη η σω τω α σπο ρω το κω σ ε α φ θα ρ τα δι α
 μει ει να ν τα ε πι σοι γα ρ και φυ σις και νο το μει ται

και αι χρο ο νος ^Γ _δ δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην
τη πο λι τει α σδ ω ω ρησαι ^Δ ₉ και ταις ψυ χαις η
μων το με γα α ε λε ε ος ^Γ _δ

Στίχ. β΄. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ΄ 15)

Η ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
σκε ε πη ^Γ _δ ε σθη τα και ζω νην τσ α χραν τσ σσ σω
ω μα τος ^Δ ₉ κρα ται αν τη πο λει σδ πε ρι βο λην ε δω ω
ρη η σω ^Γ _δ τω α σπο ρω το κω σδ α φθα ρ τα δι α
μει ει να ντα ^Δ ₉ ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο ο νος ^Γ _δ δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην
τη πο λι τει α σδ ω ω ρησαι ^Δ ₉ και ταις ψυ χαις η
μων το με γα α ε λε ε ος ^Γ _δ

Στίχ. γ΄. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ΄ 16)

Η ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η
σκε ε πη ^Γ _δ ε σθη τα και ζω νην τσ α χραν τσ σσ σω
ω μα τος ^Δ ₉ κρα ται αν τη πο λει σδ πε ρι βο λην ε δω ω

ρη η σω τω α σπο ρω το κω σθ α φθα ρ τα δι α
 μει ει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
 και αι χρο ο νος δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην
 τη πο λι τει α σθ δω ω ρησαι και ταις ψυ χαις η
 μων το με γα ε λε ο ο ο ος
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Εάν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

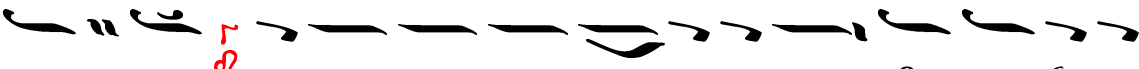
ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Γα ρ

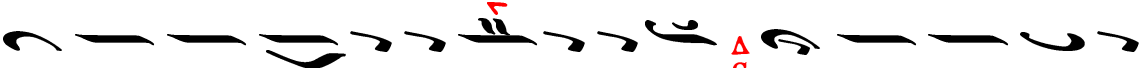
ε ο το κε α ει πα ρ θε νε των αν θρω πων η η
 σκε ε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χραν τσ σθ σω

 ω μα τος ^{Δ 9} κ ρ α τ αι αν τη πο λει σ ε πε ρι βο λην ε δω ω

 ρ η η σω ^{Γ 2} τ ω α σ πο ρ ω το κ ω σ ε α φ θα ρ τα δι α

 μ ει ει να ν τα ^{Δ 9} ε πι σοι γ α ρ και φυ σις και νο το μ ει τ αι

 και αι χ ρ ο ο ν ος ^{Γ 2} δι ο δυ σω π ε μ εν σε ει ρ η ν η ν

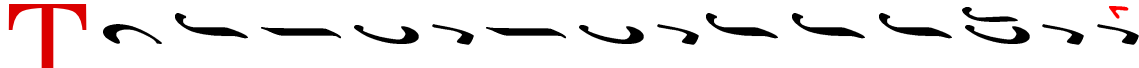
 τη πο λι τει α σ δω ω ρ η σ αι ^{Δ 9} και τ αις ψ υ χ αις η

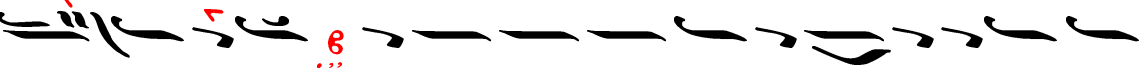
 μ ω ν το με γ α α ε λε ε ος ^{Γ 2}

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

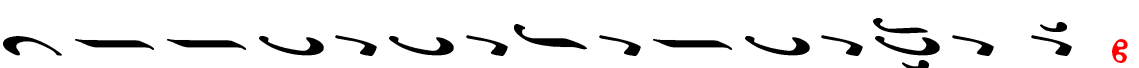
Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Τὴν ἐν πρεσβείαις. Ἦχος Δι-θ.

T η ν θε ο δο χον γ α σ τε ρ α σ ε θε ο το ο ο

 ο ο ο κε ^{ε 2} πε ρι βα λ ε σα η ζ ω ν η σ η τι

 μι ι α ^{Δ 2} κ ρ α τ ος τη πο λει σ ε α προ σ μα χ η τ ον ^{Δ 2}

 και θ η σ αυ ρ ος υ πα ρ χ ει τ ω ν α γ α θ ω ν α νε κ λει π τ ος ^{ε 2}

 η μ ο ν η τε κ ε σα Α ει πα ρ θε νο ο ος ^{Δ 2}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης: Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι
ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε
π ι τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε
Ὅ τ ι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α π ε ι ν ω σ ι ν
τ η ς δ ο λ η σ α υ τ ε ι δ ο υ γ α ρ α π ο τ ε ν υ ν μ α κ α
ρ ι ο υ σ ι μ ε π α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι
ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε
π ι τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε
Ὅ τ ι ε π ο ι η σ ε μ ο ι μ ε γ α λ ε ι α ο δ υ
ν α τ ο ς και α γ ι ο ν τ ο ο ν ο μ α α υ τ ε και τ ο
ε λ ε ο ς α υ τ ε ι ς γ ε ν ε α ν και γ ε ν ε α ν τ ο ι ς φ ο

β8 με ε νοι8αυ τον 22

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι

ον 22 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 22 ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8 22

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(θ' 1-7).

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ρ

A λη λ8 8 ι̇ ι̇ α 22 A α α α α λη

λη 8 8 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α 22 A λη λ8 8 8

8 8 8 8 ι̇ ι̇ A λη λ8 8 ι̇ ι̇ α 22

ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,

πι θυ

ες σ ε

A

Το προ σω πον σε λι τα νευ σε σιν

A

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλήν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε

οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἢ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ζ' Δι' σ

ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου
 Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μι μν στι κως
 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
 η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο
 ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω

^{Πα} ω ω ω ω ω ^{Δι} ω ^{Δι} Τρι ι ι α α α α
α α α α α α α α α ^{Πα} δι ι ι ι ι ι ι
ι ι ^{Πα} τον τρι σα α α α α α α α α α α α
α α α α α α α ^{Β8} γι ι ι ο ον υ μνον
προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον προ ο
σα α α ^{Πα} δο οον τε ες ^{Δι} πα α σαν την βι ο ο
τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η
^{Πα} η η η η η η η ^{Δι} α πο θω με θα α με ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
ι με ε ρι μνα α α α α α α αν
^{Νη} Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{Δι} Βα α σι ι ι τον
βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι} λε ε ε ε ^{Πα} χε
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} λε ε βα σι λε ε α α α α α α α ^{Δι} των
^{Β8} ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

Ταις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι

αι αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με

νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι

Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ — Δι

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ἐ λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

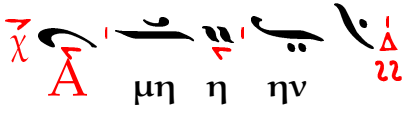

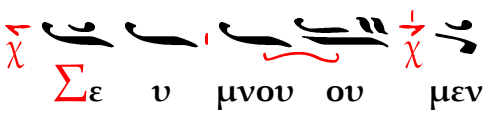

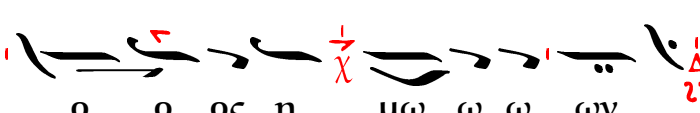
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

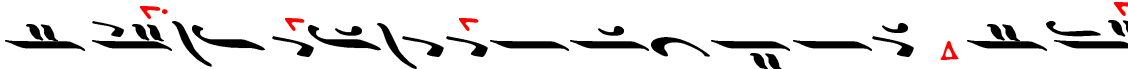

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

 μη η ην ²²
 μη η η ην ²²

 Σε υ μνου ου μεν ²²
 Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

 θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η μω ω ω ων ²²

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

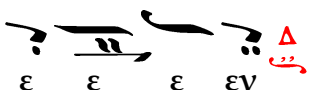

 Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον ²² την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν ²² των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως ²² των

 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

 ε ε ε εν

Τῇ Τετάρτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

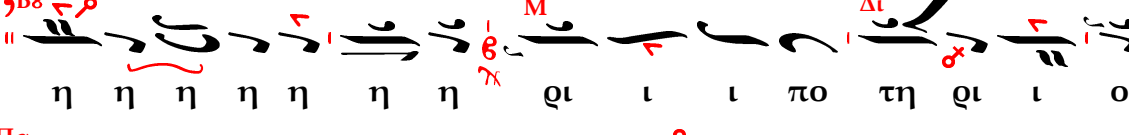
Ἦχος Δι

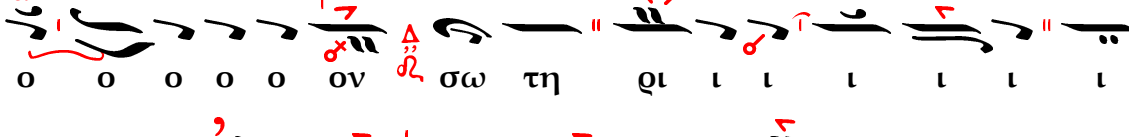
Πα ο τη η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η χη η η η η η

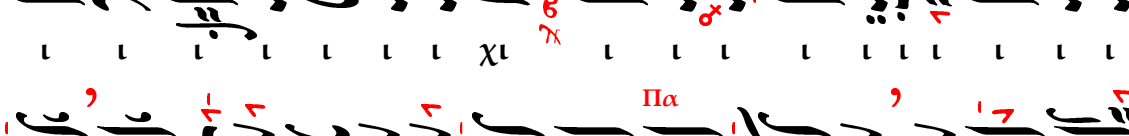
 η η η η η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο

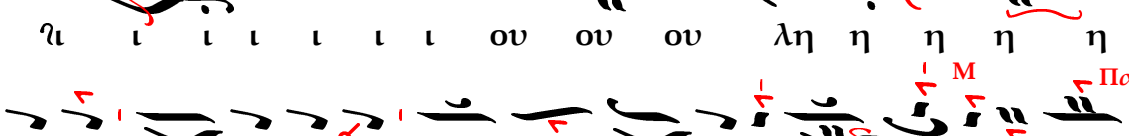
 ο ο ο ο ο ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι

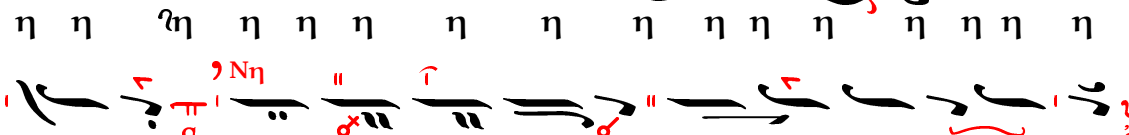
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

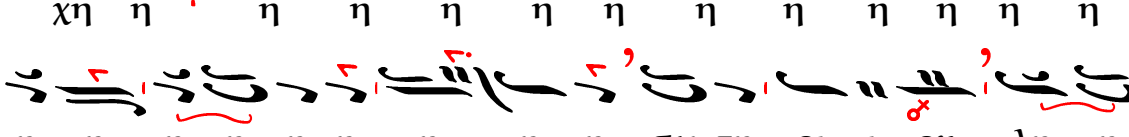
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

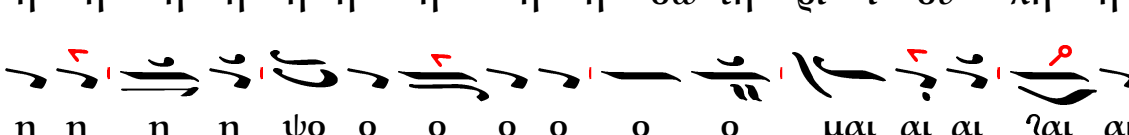
 ι ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου λη η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η

 χη η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η σω τη ρι ι ου λη η

 η η η η ψο ο ο ο ο ο ο ο μαι αι αι ιαι αι

αι αι αι και το ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο και το ο
 ο ο ο ο Ο νο ο μα α α Κυ ρι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι ι ου ου ου ου ου
 ου ου ου ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α α λε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε
 πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι αι α
 ιε ε ρα ιε ε ιε ρα ιε ρα ρα ιε ρα ιε
 ε ε ε ιε ρα ρα ιε ιε ιε ρα ρα ιε
 ιε ρα ρα ιε ε ιε ρα ρα ιε ιε ρα ρα α ιε
 Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

Ε | ι | δο | μεν | το | φω | ως | το | α | λη | θι | νον | ε | λα | βο
| μεν | Πνευ | μα | ε | που | ρα | νι | ον | ε | υ | ρο | μεν | πι | σι | να | λη
| θη | α | δι | αι | ρε | τον | Τρι | α | δα | προ | σκυ | ν | ο | ο | ο | ον
| τες | αυ | τη | γαρ | η | μας | ε | ε | σω | σε | ε | εν

Ἦχος Δι-Θ

Π | λη | ρω | θη | η | τω | το | στο | μα | η | μων | αι | νε | σε
| ως | ο | Κυ | ρι | ε | ο | πως | α | νυ | μνη | σω | μεν | την | δο | ο
| ξαν | ο | τι | η | ξι | ω | σας | η | μας | των | α
| γι | ων | ο | με | τας | χει | ν | μ | στη | ρι | ι | ι | ι | ων | τη | ρη | σον
| η | μας | εν | τω | σω | α | γι | α | σμω | ω | ο | λην | την | η
| με | ε | ραν | με | λε | των | τας | την | δι | και | ο | συ | υ | νη | ον
| Α | λλη | λ | ι | α | Α | λλη | λ | ι | α | Α | λλη
| λ | ι | α | α | α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος